

ยกโทษ

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหารธรรม วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : ข้อ ๓๑๐๘. เรื่อง “มโนกรรมชั่วร้าย”

กราบนมัสการหลวงพ่อบุญมาทำบุญที่วัดหลวงพ่อบุญหลายปี หลุศรัทธาหลวงพ่อบุญมาก ทั้งชีวิตทำบุญกับหลวงพ่อบุญคนเดียวเป็นหลัก ลงใจกับหลวงพ่อบุญคนเดียว เวลามีเรื่องอะไรหลุจะนึกถึงหลวงพ่อบุญ เล่าให้หลวงพ่อบุญฟังในใจเสมอ

เมื่อปีก่อนอยู่ๆ หลุเริ่มฟังเทศน์ครูบาอาจารย์ สวดมนต์ รักษาศีล ๕ ทุกวัน จากไม่เคยทำมาก่อนเลย ฟังเรื่อยๆ มาสักพัก วิถีชีวิตตอนนอน เริ่มไม่กล้าขำมด ไม่อยากผิดศีล อยู่ๆ ผุดคำดำหยาบช้า มันสวมชื่อหลวงพ่อบุญขึ้นมา หลุตกใจมาก พยายามไม่คิด รีบหลับล้างสมอง รีบฟังเทศน์ พุทโธ

แต่ตั้งแต่มันผุดคำดำขึ้นมา มันไม่เคยหยุดเลย ในระหว่างวันมันผุดคำหลวงพ่อบุญอีก ใจหลุมันทุกข์มาก ใจมันตกใจ หลุทั้งๆที่หัว ตบหน้าตัวเองเวลาผุดคำหลวงพ่อบุญ หลุพยายามบิกรรม พุทโธๆ มันผุดคำอีก พุทโธๆชะงัก พุทโธต่อ ใจมันยำแย่มาก หลุพยายามหยุดเสฟโทรศัพท์ กินให้น้อยลง

อยากเรียนถามหลวงพ่อบุญถึงว่า หลุต้องทำอะไรให้มันหายไป ไม่มีวันไหนเลยที่หลุไม่ทุกข์ ทั้งๆที่หลุมีหลวงพ่อบุญเป็นที่พึ่ง หลุไม่อยากตกนรก หลุขอกราบขอขมาหลวงพ่อบุญที่ล่วงเกินหลวงพ่อบุญด้วยค่ะ ขอหลวงพ่อบุญยกโทษให้หลุด้วยนะคะ

ตอบ : ยกโทษ ยกให้ตั้งแต่ต้น ท่ามกลาง และที่สุด ไม่จงเวรจงกรรมใครทั้งสิ้น

เวลาเทศน์ว่าการใด เวรย่อมระงับด้วยการไม่จงเวร ไม่จงเวรจงกรรมใครนะเนี่ย แล้วไม่ถือสาหาเรื่องกับใคร

แต่ถ้าเป็นผู้รักษาภู ที่เราทำอยู่นี้เพราะรักษาภูกติกา รักษาความเป็นธรรม รักษาความเสมอภาค รักษาไม่ให้มีการเหยียบย่ำรุกรานและทำลายกัน แต่ไม่ได้ผูกโกรธใคร ไม่ได้ระรานใคร ไม่มี ยกโทษตั้งแต่เริ่มต้น ท่ามกลาง และที่สุด แต่ที่ทำอยู่นี้ทำเพราะหน้าที่

หลวงตาพระมหาบัวท่านสอนใจ ท่านบอกว่าท่านอยู่ในวัดนะ หูตาท่านแจ่มแจ้ง ท่านดูแลลูกศิษย์ลูกหาของท่าน แต่ออกจากวัดไป ท่านบอกท่านใส่แว่นดำ ไม่เห็นอะไรเลย มันเรื่องของสังคม เรื่องของโลก เรื่องของความเป็นอยู่ของเขา จะดีจะชั่วมันก็เรื่องของเขา แต่ถ้าในเขตวัดท่านถอดแว่นเลย เพราะเป็นความรับผิดชอบของท่าน ในเขตวัดของท่าน ท่านดูแลของท่าน ท่านคอยกระหนาบใช้พวกที่ออกนอกกลุ่มนอกรทางให้มันเข้าสู่หนทาง เข้าสู่การประพฤติปฏิบัติ เวลาท่านควบคุมการปฏิบัตินะ

นี่ก็เหมือนกัน ว่าให้หลวงพ่อยกโทษให้ด้วย

ยกให้ตั้งแต่ต้น ท่ามกลาง และที่สุด สิ่งที่มีปัญหาในวัดนี้ โยมที่เข้ามาในวัดแล้วไล่ออกไป ไล่ออกไปเพราะเขาควบคุมสติปัญญาของเขาไม่ได้ เขาควบคุมตัวเขาไม่ได้ ไล่เขาออกไป ไม่ให้เขามารุกรานคนอื่น ไม่ให้เขามาทำลายใคร

แต่ถ้าเขาเข้ามาด้วยความเป็นธรรม เข้ามาเพื่อการฝึกหัด เข้ามาเพื่อการชั่งดวงกำจัดกิเลส แล้วพยายามฝึกหัดของตน เราอนุโมทนา แต่พอออกไปแล้วนะ ก็กรรมของสัตว์

ไม่ผูกโกรธ ไม่อาฆาตมาดร้าย จริงๆ แล้วสังเวชด้วยนะ สงสารมาก สงสาร แต่ในชีวิตหนึ่งของเรา เราต้องทำประโยชน์ตั้งแต่ยังเคลื่อนไหวได้อยู่ ถ้ามันเคลื่อนไหวไม่ได้ ดูแลสิ่งใดไม่ได้แล้ว ก็ไม่ควรอยู่ให้เป็นภาระคนอื่นเขา

ฉะนั้น ชีวิตเรามันสั้นนัก ฉะนั้น เราจะทำประโยชน์สิ่งใดในพระพุทธศาสนาบ้าง เราจะทำได้ อย่างเช่นควบคุมกฎกติกา วัดอื่นวัดทั่วๆ ไปก็ปล่อยปละละเลย เราจะทำได้ให้มันเป็นคติ แล้วถ้าเราหมดกำลังแล้ว มันก็เป็นเวรกรรมของสัตว์

เราถึงได้บอกใจว่าเราเกิดมานี่เราภูมิใจมาก ว่าเราเกิดมาเป็นมนุษย์ แล้วเกิดมาไม่ทันหลวงปู่มั่น ไม่ทันหลวงปู่เสาร์ เพราะท่านนิพพานไปก่อน แต่เราได้พบหลวงตาพระมหาบัว ได้พบหลวงปู่เจี๊ยะ ได้พบหลวงปู่จวน ได้พบครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ เราว่านี่เป็นบุญของเรามาก

ถ้าไม่เป็นบุญของเรา ไม่ได้พบครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ที่ปฏิบัติแหกเหลวไร้สาระ ก็จะไปหาศิษย์ลูกหาไปทางนั้น แล้วถ้าเราไม่พบครูบาอาจารย์ของเรา เราก็จะต้องเดินตามครูบาอาจารย์ที่พากันออกนอกถิ่นนอกรทาง พากันลงทะเลลงอ่าว พากันลงนรกอเวจี พากันไป

เราภูมิใจ ภูมิใจมาก เกิดมาได้พบครูบาอาจารย์ของเรา เพราะอะไร เพราะเราอยู่ที่บ้าน ตาด พระที่วัดทุกคนจะรู้จะเห็นว่าเรานี้โดนหลวงตาย้าแล้วยาอีก ยาจนแบบว่าเช้ากลางวัน เย็นนะ โดนดำวันละ ๓ รอบ โดนดำเช้า โดนดำเย็น โดนดำรอบศาลา เดินหนีในศาลา ท่านยังตามจี๋ดำในศาลา โดนมาเยอะมาก แต่ภูมิใจ เพราะอะไร

เพราะเราจะมาหากิเลสของเราเองไง เราโง่หนัก เราหากิเลสเราไม่เจอ เราโง่หนัก เราไม่เท่าทันกิเลสของเรา เราโง่หนัก เราไม่ทันไ้การลวงโลกในใจของตน ท่านช่วยย่า ช่วยขี้ ช่วย ประดับประคอง ภูมิใจนัก นี่ไง นี่พูดถึง สิ่งที่ว่าเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา

ฉะนั้น เวลาคำถามไ้ มโนกรรมที่ชั่วร้าย

มันชั่วร้ายอย่างนี้แหละ มันชั่วร้ายอยู่แล้ว มันชั่วร้ายมาตั้งแต่ต้นเพราะมันเป็นพญามาร แล้วหลวงตาพระมหาบัวท่านสอนไ้ เราพูดเน้นย้ำเลย “สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือหัวใจ คือกิเลสในใจคน”

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือกิเลสในใจคน แล้วคนที่เกิด ใครไม่มีกิเลส

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือสิ่งที่ความเป็นพิษในใจของเขา

แล้วสิ่งที่พิษในใจของเขา เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ด้วยบุญ ด้วยกุศลท่ามกลางกึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาวัฒนธรรมประเพณีมันเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา เราเกิดมาในประเพณีวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองขึ้นมา เราก็พยายามรักษามารยาท เราก็มีมารยาทสังคม เรามีมารยาทของชาวพุทธ เราเป็นผู้ที่เป็นชาวพุทธไ้ เป็นพุทธมามกะ รู้จักบุญ รู้จักกุศล ได้ทำบุญทำกุศล ได้รักษาหัวใจของตน นี่ไ้ มันก็เป็นประเพณีวัฒนธรรมไ้ มันก็เป็นคุณงามความดีไ้ แต่ยังไม่ถึงเวลาไ้

วันใดวันหนึ่งเวลากิเลสมันตื่นตัวขึ้นมา เวลากิเลสมันฟาดวงฟาดงา ไม่มีใครคุมความคิดของตนเองได้ ไม่มีใครควบคุมอารมณ์ความรู้สึกในใจของตนได้ แล้วเวลาทางโลก เห็นใหม่ อารมณ์ชั่ววูบ อารมณ์ชั่ววูบ หมดอนาคต ติดตะวาง หมดเนื้อหมดตัว

กิเลสในหัวใจคนน่ากลัวที่สุด แต่เราก็ควบคุมของเราไป เราควบคุม ถ้าเกิดมาเป็นชาวพุทธ เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ แล้วถ้าเราฝึกหัด ก็พระพุทธศาสนาประจำหัวใจของเรา

หลวงตาพระมหาบัวท่านเน้นย้ำเลย ศาสนาประจำชาติๆ ท่านบอก ศาสนาประจำใจ ใจของคนต่างหาก ถ้ามันทำคุณงามความดีขึ้นมามันได้บุญได้กุศล มีศีลมีธรรมในหัวใจของตน นี่ไง ของขลังไง มันขลังในใจของตนไง

นี่ไง สิ่งที่น่ากลัวที่สุดไง มโนกรรมที่ชั่วร้าย จริงๆ ยิ่งพระปฏิบัติมันยิ่งจริงเข้าไปใหญ่เลย เวลาจะเจอกิเลสไง ไอ้โฮ! ขนาดนี้เชียวนะ

หลวงตาพระมหาบัวท่านฝึกหัดที่แรก ท่านอดอาหารไง อดอาหารแล้วอดอาหารอีกไง แล้วเวลาจะไปบิณฑบาต เดินไปไม่ได้ เดินไปครึ่งทาง ทรวดลงนั่ง น้ำตาไหลเลยนะ ท่านเอามาพูดประจำใจ “มันเจ็บปวดนัก กิเลส มึงเอาภูขนาดนี้เชียวนะ วันไหนถ้ากูเท่าทันมึง กูทันมึงนะ กูจะไม่ยั้งมือเลย”

มันเคียดมันแค้นกับกิเลสไง ความชั่วร้ายในใจไง แล้วเวลาทำความสงบของใจเข้ามา ถ้ามันเห็นสติปัญญา ๔ ตามความเป็นจริง มันเห็นกิเลสไง กูจะไม่ยั้งมือเลย กูจะเต็มที่เลย นี่เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านต่อสู้กับกิเลสไง นี่พระกรรมฐาน

ครูบาอาจารย์เราที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ ท่านก็เป็นปุถุชนเหมือนเรา เราเน้นย้ำ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ทุกวันว่า พรธษาแรกท่านก็เกือบเป็นเกือบตาย หลวงปู่มั่นนะ หลวงปู่เสาร์พาออกวิเวก พอออกทำความสงบของใจ กว่ามันจะเป็นความสงบได้จริง แล้วกว่าจะยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ ละล้าละลัง ละล้าละลัง ไม่มีครูไม่มีอาจารย์นะเวลาฝึกหัดขึ้นมา

นี่ไง พอเห็นกิเลสนะ อย่างที่หลวงตาท่านพูดไป “มึงเอาภูขนาดนี้นะ ถ้าวันไหนกูได้เห็นหน้ามึง กูเท่าทันมึง กูจะไม่ยั้งมือเลยนะ”

แล้วเวลาเจอ มันมีข้อเท็จจริงไง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น

หลวงตาพระมหาบัวท่านไปหาหลวงปู่แหวนไง เวลาคนมีข้อเท็จจริงมันพูดได้จริงๆ ใ
มันเห็นกิเลสจริงๆ ใ แล้วมันได้ต่อสู้จริงๆ ใ แล้วมันได้ฆ่าทำลายกิเลสจริงๆ ใ

มันไม่เหมือนกับเรา เพื่อเจอเพื่อฝัน นอนฝัน ฝันขึ้นมามันยังมีคุณค่ากว่าความเพื่อเจอ นี
ใ มโนกรรมในใจชั่วร้ายนัก ชั่วร้ายจริงๆ กิเลสหนักแล้วจริงๆ

ที่นี้ในพระพุทธศาสนาใ นี้ใ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชนะมาร เวลา
พระพุทธรูปในโบสถ์ทุกโบสถ์นะ ปางสะดุ้งมาร มารวิชัย ชนะมาร ทำลายกิเลส

นี้ใ เวลาอาสาชกขยญาณทำลายอวิชาใ พญามาร พญามารคร่ำครวญร้องไห้ใ ไป
ฟ้องลูกสาว ความโลภ ความโกรธ ความหลงใ

ในวัดในวา เวลาสร้างพญามาร เจ้าวัฏจักรเป็นยักษ์มาร ลูกสาวนางฟ้าสามสาวน่ากลัว
นัก

มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น มีครูบาอาจารย์ของเราที่ปฏิบัติได้จริง เวลาพูดมันเป็นจริงเป็น
จังเพราะมันได้ทำจริงๆ ใ มันมีข้อเท็จจริงใ

แต่ใพวกชื้อก่อนขาย ใพวกแข่งหน้าแข่งหลัง ใพวกที่ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันนะน่า
กลัว ใพวกแข่งหน้าแข่งหลัง แข่งหน้าหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นใ แต่ถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรม
เคารพบูชา เคารพบูชามาก

นี้เขาบอก “มโนกรรมในใจชั่วร้ายนัก”

ใ เราก็ออย่างนั้น กิเลสในใจนี้ชั่วร้ายนัก ฉะนั้น ความชั่วร้ายนักมันมีอยู่ในใจทุกคน
หยาบ กลาง ละเอียด นั่นอีกเรื่องหนึ่ง

ฉะนั้น เวลาสู่ความคำถามใ “กราบนมัสการหลวงปู่ หลวงตาทำบุญที่วัดหลวงปู่หลาย
ปีแล้ว หนูศรัทธาหลวงปู่มาก ทั้งชีวิตหนูทำบุญกับหลวงปู่องค์เดียวเป็นหลัก ลงใจกับหลวง
ปู่องค์เดียว แล้วเวลามีเรื่องอะไรหนูก็นึกถึงหลวงปู่ แล้วเล่าในใจให้หลวงปู่ฟัง”

เห็นไหม นี่คนฉลาด

“แต่อยู่ๆ เมื่อปีก่อนหนูเริ่มฟังเทศน์ครูบาอาจารย์ วิริตศีล & จากไม่เคยทำมาก่อน ฟังธรรมเรื่อยๆ วิริตศีลก่อนนอน อยู่ๆ มันพูดคำดำหยาบซ้ำ มันสว่นชื่อหลวงพ่อกันมา หนูตกใจมาก”

เวลากรรมของสัตว์เ็น มีเยอะมากที่เวลามาหาเราเมื่อก่อนนั้นนะ บอกว่า ถ้าขึ้นศาลมาเนะ มันก็กล่าวตุ้ คือคำทอพระพุทธเจ้าตลอด ยิ่งเข้ามากลางศาลาก็ยิ่งแรงมาก ยิ่งเข้าใกล้พระพุทธรูปไม่ได้เลย เขามาปรึกษาเราเ็น

เราก็บอกว่า สิ่งนี้จริตนิสัย จริตนิสัย บุญกุศลที่สร้างมาในหัวใจเ็น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย คำว่า “อสงไขยๆ” ทำคุณงามความดีมาต่อเนื่องๆ จนมันคิดดีเป็นจริตเป็นนิสัย เสียสละได้ทั้งนั้น เสียสละชีวิตโดยไม่เสียตายเลย ถ้าเสียสละความเป็นทานเพื่อคุณประโยชน์แก่คนอื่น นี่พระโพธิสัตว์ๆ ถ้าทำแล้วมันเป็นจริตเป็นนิสัย จนมาตรัสรู้เ็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ผู้ที่เกิดได้สร้างบุญสร้างกรรมมาในสมัยพระพุทธเจ้าแต่ละองค์ๆ ในสมัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเขาจ้างให้มาดำพระพุทธเจ้า เทวทัตไปจ้างให้นายพราน ๔ คน มีคันธสมุสมันั้น ก็เหมือนสมัยปัจจุบัน ก็จ้างมือปืนไปเก็บ ไปฆ่าพระพุทธเจ้า ๔ คน แล้วจ้างอีก ๔ คนจะไปฆ่าคนที่ไปฆ่าพระพุทธเจ้า ตัดตอน ตัดตอนถึง ๑๖ ชั้น อยู่ในพระไตรปิฎก

คนที่สร้างบาปสร้างกรรมมา เวลาตกนรกเ็นไป เวลาหมดเวรหมดกรรมก็มาเวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะ

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าเวลาหลวงปู่ขาว หลวงปู่สิม เวลาท่านบอกอดีตชาติ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าลงมาจากดาวดึงส์ที่นครราชคฤห์ สามโลกธาตุนี้เปิดหมด หลวงปู่สิม หลวงปู่ขาวท่านบอกว่าท่านก็อยู่ที่นั่นนะ ท่านก็อยู่ที่นั่น ท่านได้เห็นสภาพนั้น แล้วมันก็มีศรัทธามีความเชื่อผูกพันหัวใจของท่านมา นี่มันมีเวรมีกรรมมาทั้งสิ้น

ฉะนั้น เวลาจิตที่เวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะๆ เราจะพูดถึงว่า “อยู่ๆ มันก็พูดคำดำหลวงพ่อกันมา หนูตกใจหมดเลย”

ทั้งๆ ที่ในปัจจุบันนี้เราก็เป็นลูกศิษย์-อาจารย์กัน คำว่า “เป็นลูกศิษย์-อาจารย์กัน” ลูกศิษย์ เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามีสิทธิเสรีภาพที่เราจะเลือกเคารพครูบาอาจารย์องค์ไหนก็ได้ มันอยู่ที่จริตนิสัย คนที่เขาชอบเรื่องโลกามิส เรื่องทางโลก เขาก็ชอบสิ่งที่เป็นเรื่องโลกๆ คนที่เขาต้องการความจริง เขาต้องการความจริงไง ถ้าความจริง ถ้าครูบาอาจารย์ถ้าเป็นจริง มันเข้ากันโดยธาตุใจ มันเลือกเองโดยจริตนิสัย

ถ้ามันเลือกเองโดยจริตนิสัย ในปัจจุบันนี้เราไม่มีสิ่งใดที่ติดขัดบาดหมางสิ่งใดกัน ฉะนั้นสิ่งที่เวลาที่มันผุดขึ้นมา มันเป็นเรื่องจิตได้สำนึก เห็นไหม

แล้วเวลาเราโดยปกติ หนูก็ไปทำบุญกับหลวงพ่อดีมาหลายปีแล้ว หนูก็เคารพบูชาหลวงพ่อดีมาก หนูก็ทำบุญหลวงพ่อดีเป็นองค์หลัก แล้วทีนี้หนูจะมาฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาไง ทีนี้พ่อดีทำไปๆ มันก็ดีขึ้น เพราะเราจะเป็นพุทธมามกะที่แท้จริงไง เป็นผู้ที่ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติธรรมไป แต่เวลาปฏิบัติไปแล้วมันผุดคำด่าหลวงพ่อดีเลย

มันผุดขึ้นมาเนี่ยมันเป็นบุญและบาป แต่มันผุดขึ้นมาเป็นหลวงพ่อดีเลย เพราะอะไร เพราะโยมรู้จักหลวงพ่อดีไหม เพราะโยมเขาเคารพหลวงพ่อดีไหม มันก็จะต้องทำให้โยมเจ็บปวดใจ คำสิ่งที่ตนรัก เรากำลังนะ ตัวเองกำลังนะ เอ๊ะ! เราก็เคารพ เราก็บูชาอยู่ เฮ้ย! มันด่าได้อย่างไรวะ

บุญมันมีกรรมเก่าและกรรมใหม่ เวลากรรมเก่า กรรมเก่าสิ่งที่สร้างมามันเป็นเวรเป็นกรรม นี่ไง กุสลา ฐมา อกุสลา ฐมา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราทำสิ่งใดมาในอดีต

ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระโพธิสัตว์ก็สร้างแต่คุณงามความดีมาไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีคนเคารพศรัทธามากมายมหาศาล

ในพระไตรปิฎกเขาก็บอกเลย เพราะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคนถึงศรัทธามากมายมหาศาลขนาดนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไม่ใช่หรือ มันเป็นเพราะว่า กุสลา ฐมา อกุสลา ฐมา เราได้สร้างมาเยอะ เราได้ทำมามาก เราได้เสียสละมากมายมหาศาล

ในพระพุทธศาสนา ผู้ที่มีลาภขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอันดับหนึ่ง พระสีวลี พระสีวลีเป็นเอตทัคคะเลิศในทางลาภสักการะ แต่ก็ยังรององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเป็นลูกศิษย์

สิ่งที่ทำมากกว่าๆ ไง ท่านบอกว่า สิ่งที่เขาเคารพเขาบูชา ที่เขาถวายทานกันมากมาย ท่านทำมาทั้งนั้นนะ เพราะท่านเสียสละมามากมายมหาศาล

เพราะความเสียสละมาแล้ว เสียสละมามันไร้ค่า แล้วเวลาเขาถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภาษาเรานะ ไม่ได้กล่าวดู มันก็ไร้ค่าสำหรับในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะมันเป็นทาน เพราะอะไร วิมุติสุขมันสูงส่งกว่านั้นเยอะ แต่จะมีคุณค่ามหาศาลเลยสำหรับคนที่บริจาคนั้น ไง บุญของเขา เขาได้บริจาคนั้น เขาได้ศรัทธาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเขาตายไป เขาได้ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหมด้วยบุญด้วยกุศลที่เขาทำ

ไฉนสิ่งที่ว่าไร้สาระสำหรับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเลย เพราะท่านไม่ติดใจ แต่มันเป็นคุณมหาศาลกับผู้ที่เสียสละ ผู้ที่ถวาย ผู้ที่เสียสละผู้นั้นนะเขาได้บุญของเขา แล้วบุญกุศลที่ได้ทำกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โอกาสเรามันน้อยนิด

ในสมัยพุทธกาล เวลาภษัตริย์แต่ละแคว้นแคว้นเขารบราฆ่าฟันกัน เขาขออะไร เขาขอได้ อังคาสองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยมือ ขอสิทธิไฉ

ในพระไตรปิฎกมากมายที่ทุกตะเข้ญใจไปนิมนต์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วภษัตริย์ได้ยิน ขอแลก ขอแลกด้วยเงินสิบซัง สิบตำลึง ขอแลกแค่ได้ถวายทานพระพุทธเจ้านะ มีมากมายในชาดกนะ

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าบุญเป็นกุศลมากมายสำหรับคนถวาย แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไร้สาระ เพราะวิหารธรรมวิมุติสุขมันยิ่งใหญ่กว่าร้อยๆ เท่า แต่มันก็เป็นเรื่องของประเพณีวัฒนธรรม เป็นเรื่องของบุญกุศล เป็นเรื่องของชาวพุทธ

ฉะนั้น นี่เปรียบเทียบถึงว่า ทำไมมันถึงผูกค้ำหวงพ่อไฉ เดี่ยวจะหาว่าหวงพ่อไฉ

ไม่หรอก แต่ในปัจจุบันนี้เรามาเกิดในชาติปัจจุบันนี้ เราก็เป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราได้เกิดเป็นมนุษย์ แล้วเราด้วยความศรัทธา ด้วยอยากรู้ข้อเท็จจริง ด้วยอยากศึกษาด้วยความเป็นจริง มาบวชเป็นพระ

โยมก็เป็นลูกศิษย์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหมือนกัน เกิดเป็นบริษัท ๔ เหมือนกัน โยมก็ศรัทธาในพระพุทธศาสนา แล้วโยมมาทำบุญที่วัดหลวงพ่อดั้งหลายปี โยมศรัทธาหลวงพ่อกันมาก แล้วทำไมมันด่าหลวงพ่อล่ะ

นี่พูดถึงกรรมไง ฉะนั้น ไม่ต้องไปเสียใจ ไม่ต้องมาหาเหตุผลว่าโยมกับหลวงพ่อดัดใจกันเรื่องอะไร มันจะหาข้อผิดพลาดไป หลวงพ่อกำลังอะไรหนู หนูถึงด่าหลวงพ่อกัน

ก็นี่ไง เขายังบอกเลย “เวลาหนูมีอะไรอยู่ หนูก็จะนึกเกล้าให้หลวงพ่อฟังในใจ”

ขนาดโยมมีอะไรโยมยังเกล้าให้ฟังในใจเลย แล้วเวลาเราไม่มีอะไรโกรธกัน ไม่มีอะไรผิดใจกัน แล้วทำไมด่าหลวงพ่อล่ะ

นี่ไง ถ้าเข้าใจอย่างนี้แล้ว เราก็สังเวชผลของการเวียนว่ายตายเกิด คนเราเกิดซ้ำเกิดซ้อน เกิดทำบุญทำบาปมามากมาย ถ้ามันเป็นบุญกุศล เราก็สร้างคุณงามความดีของเราไป ถ้าเราเป็นบาป เราก็ต้องมีสติปัญญาระลึกว่าสิ่งนี้ไม่ควรเลย ทำไปเพราะขาดสติ ขาดปัญญา

แล้วเรื่องเวรเรื่องกรรมเป็นข้อเท็จจริง แล้วถ้าเป็นกรรมฐานปฏิบัติ กรรมฐานหากิน มันก็บอกเลย อดีตชาติเป็นอย่างนั้น จะล้วงกระเป่าอย่างเดียว อดีตชาติ แล้วอดีตชาติกับคนมีตั้งคณะ ถ้าคนจนๆ ไม่รู้จัก ใจคนจนๆ อดีตชาติเอ็งกับกูไม่รู้จักกัน ใจโง่! ถ้าเป็นคนมีฐานะนะ นี่อดีตชาติเรา ถ้าคนมันจะหากินนะ เอาอดีตชาติมาหากิน เห็นไหม มันเป็นดาบสองคมไง

คมหนึ่งเอาไว้กำจัดกิเลสในใจ ความโง่เขลาของตัวเอง อีกคมหนึ่งเอาไว้หาผลประโยชน์ไง มันเป็นดาบสองคม แต่มันเป็นความจริงก็ต้องพูดความจริงว่า กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ที่นี้ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เป็นธรรมชาติ เป็นข้อเท็จจริงที่เราทำ แต่คนที่เขาหาผลประโยชน์ เขาก็เอาสิ่งนี้มาเล่นแร่แปรธาตุ

ฉะนั้น กาลามสูตร ห้ามเชื่อ อดีตชาติเราจะเป็นอะไรกันก็แล้วแต่ แขนงไว้ก่อน ยังไม่เชื่อ ต้องพิสูจน์กัน

อดีตชาติส่วนอดีตชาติสิ แต่ในปัจจุบันนี้หลวงพ่อบุญเป็นพระ เป็นถึงหลวงพ่อบุญ หนูก็เป็นบริษัท ๔ เป็นพุทธมามกะ เราก็จะสร้างคุณงามความดีของเรา

แต่ถ้ามันมีสิ่งใดเกิดขึ้นแล้ว เราก็จะหาหนทางแก้ไข แก้ไข พยายามทำคุณงามความดี แก้ไขให้มันยุติกันไป แล้วจะสร้างคุณงามความดีต่อเนื่องกันไป

ฉะนั้น ถ้ามันมีสิ่งใดก็แล้วแต่ ตั้งสติไว้ ไม่ต้องไปสนใจ ไม่ต้องไปวิตกกังวล ตั้งสติไว้ พุทโธๆ ไม่มีใครยิ่งใหญ่ไปกว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ระลึกพุทโธไว้ๆ แล้วมันจะเบาบางลงไป

เบาบางลงไปเพราะอะไร

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา เพราะเราเคารพพระพุทโธเจ้า เราอยู่ใกล้ชิดองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พุทโธๆ มันจะมีอะไรข้างหัวมัน เราจะพุทโธของเราไว้ พุทโธของเราไว้ แล้วระลึกได้ก็ขออภัย อโหสิกรรมต่อกัน เวย์อมระงับด้วยการไม่จองเวร

พุทโธๆ ถ้าถึงระลึกได้ก็แผ่เมตตา ก็ขออภัย ขออภัย รับประกันได้เลย หาย รับประกันได้เลย หมดยุติ เวย์อมระงับด้วยการไม่จองเวร

ที่นี่ไม่จองเวร ทำไมมันยังผูกอยู่ล่ะ

ก็กรรมเก่าไง เหมือนกับเรื่องคดีความทางโลก ในเมื่อทุกอย่างมันสมบูรณ์แบบแล้ว เขาก็ตัดสินไปตามเหตุปัจจัยนั้น ที่นี้เหตุปัจจัยมันมีของมันอยู่ มันถึงเวลามันก็แสดงของมันอยู่ แล้วมีทั้งพระและโยมเป็นอย่างนี้เยอะ เป็นอย่างนี้เยอะ

ก็ดูสิ ดูประชาธิปไตย ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ผลัดกันไป ผลัดกันมา ผลัดกันมา ผลัดกันไป เดี่ยวก็เป็นฝ่ายค้าน เดี่ยวก็เป็นฝ่ายรัฐบาล

ทำดีทำชั่วแต่ละภพแต่ละชาติ เชื่อเพื่อน เชื่ออาจารย์ของตน เชื่อใครซักงูกันไป ก็เชื่อให้ไประรานใครก็ทำ เพราะเคารพครูบาอาจารย์ของตนแต่ละภพแต่ละชาติไป

สุดท้ายแล้วในปัจจุบันนี้ถึงเวลาแล้วมันก็ผุดขึ้นมาเลย ตกใจเลย

เยอะมากที่พุทโธๆ แล้ว รตนตุตเต ปมาเทนฯ เราขออภัยตั้งแต่พระพุทธเจ้า พระธรรม และพระอริยสงฆ์ พระพุทธ พระธรรม พระอริยสงฆ์ ขอขมาลาโทษ ตั้งสติไว้ แล้วพุทโธๆ ในชาติ ปัจจุบันนี้ หายมาหมดแล้ว

หลายคนมากเวลาภาวนาไปแล้วเกิดสภาพแบบนี้ นี่ดำพระสงบนะ คนอื่นเขาดำ พระพุทธเจ้า ดำพระพุทธเจ้าเลย เขาช็อกเลยนะ เฮ้ย! มันเป็นไปได้อย่างไร แต่มันก็เป็นไปแล้ว ไง เวรกรรมของคนมันมีไฉน

ฉะนั้น เวลาพุทโธๆ พุทโธๆ คือพุทโธะ คือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใน พระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด พุทโธๆ นั่นชื่อ แล้วเวลาถ้า พุทโธๆ จนใจมันเป็นพุทโธ มันตื่นตัว ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แล้วด้วยสติด้วยปัญญา ด้วยการขอ อภัย ด้วยความสำนึก มันเข้าสู่ใจนั้น พอเข้าสู่ใจนั้นนะ เวรกรรม เห็นไหม

นี่ไฉน เวรกรรม กรรมดีไปชำระสะสางสิ่งที่หลงผิด สิ่งที่ทำผิด ด้วยการทำถูก ด้วยพุทธานุ สติ ด้วยจิตที่สงบ จิตที่มันรุกรังมันจะสงบสุข แล้วมันจะสลัดไ้ความเห็นผิด พอความเห็นผิด แล้วนะ เฮ้อ! โลงหมดเลย ไ้ที่ดำๆ หายหมดเลย

ที่พูดนี้เป็นข้อเท็จจริง แล้วพูดแล้ว ผู้ที่ฟังไปทำแต่อย่าคาดหวัง

“หลวงพ่อกว่าจะหายเลย ยิ่งพุทโธมันยิ่งดำมากเข้าไปใหญ่เลย”

ก็เอ็งอยากให้มันหายไฉน เอ็งไม่ต้องอยากให้มันหาย ไม่ต้องอยากให้มันเป็นสิ่งที่ตามที่เราต้องการ

เราต้องการข้อเท็จจริง เราจะพุทโธ ธัมโม สังโฆ สติ ปัญญา บ่มเพาะจิตใจของตน แล้ว ถ้าได้บ่มเพาะจิตใจของตน ถ้าจิตใจของตนเป็นไปตามข้อเท็จจริง มันต้องสะสางลงไปด้วย ข้อเท็จจริง

จากนวัตรกรรม จากการทำของจิต จากจิตที่มีสัจจะ มีการกระทำนั้นโดยข้อเท็จจริง มัน จะต้องสลัดสิ่งที่เป็นความเศร้าหมอง สิ่งที่ไม่ได้สะสมมา สิ่งที่ไม่เห็นผิดมา ความเห็นถูกนั้นมัน

จะไปสละความเห็นผิดนั้น แล้วความเห็นผิดนั้นมันสละออกไปแล้ว มันไม่มีต้นเหตุ แล้วใครจะระลึกล่ะ

เห็นไหม เวลามันผิดขึ้นมาตกใจเลย ใครระลึกขึ้นมา แล้วใครทำให้มันเกิดขึ้นมา แล้วเราพุทโธฯ จนสลัด จนต้นเหตุมันไม่มี มันจบไป นั่นมันจบไปตามข้อเท็จจริง มันจบไปโดยกิริยาของจิต

แต่ถ้าเราพุทโธ “มันจะหาย ยิ่งพุทโธมันยิ่งดำหลวงพ้อมากขึ้น ยิ่งพุทโธมันยิ่งทุกข์ใหญ่เลย”

พุทโธไป พุทโธ เพราะเวลาเราพุทโธแล้ว ไม่ใช่เราพุทโธคนเดียว เวรกรรมมันเข้ามาจะมา แหย่พุทโธนั้น ใ้เวรกรรม ใ้ต้นเหตุความทะยานอยาก อยากให้หาย อยากให้เป็น อยากให้ดี มันมาทำให้เราพุทโธแล้วทุกข์ยาก

แต่ถ้าเราซื้อสัตย์ เราจะพุทโธบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราพุทโธแบบคน ออกกำลังกาย เขาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกายของเขา เขาทำถูกต้องชอบธรรมแล้ว กล้ามเนื้อของเขา ร่างกายของเขาต้องแข็งแรงขึ้นมาโดยการกระทำของการยก ของการบีบรัด ของกล้ามเนื้อนั่นเอง กล้ามเนื้อนั้นได้บีบรัดยกเวตต่างๆ แล้วกล้ามเนื้อก็จะแข็งแรง

จิตใจถ้ามันพุทโธตามข้อเท็จจริง จิตใจถ้ามันเข้าสู่ศีล สมาธิ ปัญญา ใ้สิ่งที่มีมันเหลวไหล สิ่งที่มีมันโจมตี สิ่งที่มีมันระราน สิ่งที่มีมันชักจูงหัวใจให้มันล้มเหลว ชักจูงให้หัวใจไปออกนอกกลุ่มออกทาง มันจะต้องจบไปด้วยความสงบสุข

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี จิตสงบระงับ จิตเข้าที่เข้าทาง จิตเข้าสู่ระบบ จิตเข้าสู่ความถูกต้องชอบธรรม สิ่งที่มีมันสอดแทรก สิ่งที่มีมันตอกลิ้ม สิ่งที่มีมันทำลายอยู่ มันจะอยู่ในหัวใจที่ปกติ สุขนั้นไม่ได้ ถ้ามันอยู่ในสิ่งที่ปกติสุขนั้นไม่ได้ มันก็ต้องหายไป เห็นไหม นั่นสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงไง

“มโนกรรมเป็นสิ่งที่ชั่วร้าย” นี่คือคำถาม แล้วสิ่งที่คำถามนี้มันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง ทำให้ตนเองงงในตัวเอง

งกก็ส่วนงก แต่ฟังคำแก้ไขแล้ว แล้วฝึกหัดไป แล้วเดี่ยวเขียนมาเลยนะ “หลวงพ้อ มันเบา ลงเยอะเลย หลวงพ้อ หายแล้ว”

ฉะนั้น สิ่งที่ว่า สิ่งที่ทำไปมันเป็นเวรเป็นกรรม เป็นมโนกรรม ถึงขอให้หลวงพ่อยกโทษให้

ยกโทษให้ตั้งแต่ต้น ท่ามกลาง และที่สุด เพราะไม่จองเวรจองกรรมใคร ไม่แบกรับภาระ
สิ่งใด รับผิดชอบแต่ธาตุขันธ์ของตน รับผิดชอบแต่ลมหายใจของตน รอคจนลมหายใจของตนนั้น
จบ หมดเรื่องของวิภูฏะ เอวัง